

Uden Knud Wibroe var det ikke lykkedes

Nekrolog ved Dansk Knarrklub.

"Knud er smadderdygtig". Også til at få sin vilje".

Citat: Klavs Olsen, aktiv Knarrsejler gennem mange år.

"At komme til IKC er som at komme hjem"

Citat: Johan Hvide, Knarrsejler, Bergen

To citater, som siger alt om Knud Wibroes fritidsprojekt – kapsejlad og ikke mindst International Knarr Championship.

Knud sov stille ind den 12. februar i sit hjem i Sausalito nord for San Francisco. Det hele begyndte for næsten 100 år siden. Født i 1926 og opvokset i den nordlige del af Jylland, oppe ved Limfjorden. Knud fortalte selv: *"Som dreng har jeg sejlet Limfjorden tynd mange gange og elskede det."* Hans far var formand i Aalborg Sejlklub, og Knud blev selv mangeårigt medlem af Kongelig Dansk Yachtklub. Han var klubbens ambassadør i San Francisco, og for sin indsats for KDY modtog han i 2006 klubbens udmærkelsestegn.

Det var teknologien omkring industrielt spraytørringsanlæg, der i 1955 førte 29-årige Knud og hans livslange ledsager Kirsten til vestkysten i USA, først som ingeniør, siden som fabrikant. Født ind i sejlsporten på Limfjorden var San Francisco det naturlige nye hjem for familien Wibroe. Alle årene har Knud været tro – ikke kun overfor Kongelig Dansk Yachtklub, men også The San Francisco Yacht Club ved Tiburon. Desuden var han medlem af St. Francis Yacht Club ved cityfronten i byen. Faktisk opnåede den gode knarrskipper at være det ældste aktive kapsejlende medlem i alle tre klubber. Måske også hæderen som verdens ældste aktive elitesportsmand?

Selv om Knud Wibroe og Kirsten har boet 70 år i San Francisco, var Knud dansk i sit hjerte og skandinavisk i sin tankegang.

Knud etablerede en lokal flåde af Nordiske Folkebåde, og i begyndelsen af tresserne blev der importeret nogle Knarr'er fra Norge og Danmark. Knud satte sig i spidsen for Knarr'erne. På få år voksede flåden ved Knuds utrættelige indsats, og Knud blev den første admiral for San Francisco Knarr Association.

Knud Wibroe mente, at tiden var inde til at etablere tættere personlige forbindelser med de norske og danske Knarr sejlere. Sommeren 1965 tilbragte familien Wibroe i Danmark, og Kirsten og Knud inviterede den danske Knarr admiral og frue på middag for at diskutere

mulighederne for at arrangere en kapsejlad mellem Knarr'erne fra San Francisco og Danmark. Ideen blev også vendt med Kongelig Dansk Yachtklub og dens formand Niels Benzon. Forbehold var der, men Niels Benzon ville nu heller ikke opleves som værende negativ, og han inviterede alle Knarrsejlerne fra San Francisco Bay Knarr Association til at deltage i klubbens stort anlagte 100-års jubilæumstævne på Øresund i det følgende år.

At afstanden fra Skandinavien til San Francisco dengang kunne føles skræmmende, det gjaldt også den anden vej. Midt i tresserne var San Francisco og København to fjerne destinationer på hver sin side af kloden – et par kostbare udflugtsmål. Knud Wibroe stillede op på startlinien til jubilæumsstævnet som den eneste repræsentant fra San Francisco, og hans indsats blev kronet med en 1. plads.

I et eksprestelegram til sine hjemlige sejlervenner, afsendt fra den Kongelige Hovedtelegrafstation på Købmagergade, København K, rapporterede Knud: *"Gode nyheder fra København: Vi vandt jubilæumsstævnet - suverænt"*.

Visionen om et internationalt Knarrstævne var skabt, og i 1969 afholdtes det første "International Knarr Championship" i San Francisco. Konceptet holder fortsat, og hvert år sejles IKC i hhv. Bergen, København, Oslo og San Francisco.

Hvor skal IKC hen, når Knud Wibroe er sejlet videre? Hans budskab på falderebet var klart: *"Kerneverdierne skal bevares og hele tiden styrkes. Der skal være løbende evolution – ikke revolution; sjælen skal hele tiden være med i Knarr klassen"*.

Knud Wibroe sejlede selv i sin træ Knarr – "Snaps III" – og han vandt IKC en gang, på hjemmebane i 1971. At holde en 50 år gammel træ-Knarr kampklar er i følge Knud: *"Alene et spørgsmål om at være meget venlig overfor hende"*.

Knud "slugte ankeret" og sluttede med kapsejladserne i Knarr i 2018. I stedet for at sælge sin elskede "Snaps III", overdrog han båden til sin gast gennem mere end 20 år, Mike Ratiani.

Lad den mangedobbelte IKC-vinder og USA's rorsmænd Chris Perkins få det sidste ord: *"Knud var en sand gentleman"*.

Æret være hans minde.